

Університет державної фіскальної служби України
Навчально-науковий інститут фінансів, банківської справи
Академія економічних наук України
Актюбінський державний університет імені Жубанова (Казахстан)
Інститут економічних досліджень і аналітики (Чеська республіка)
Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука
Проект «Гендерне бюджетування в Україні» (Уряд Швеції)
Adamas University, Anadolu University
University of Bialystok

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
Міжнародної науково-практичної конференції
«СТРАТЕГІЯ І ПРАКТИКА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ»
(присвяченої пам'яті професора Л.Л. Тарангул)

20-22 березня 2019 року
м. Ірпінь

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Навчально-наукового інституту фінансів, банківської справи
Університету державної фіскальної служби України
(протокол № 7 від 19.03.2019 р.)*

Редакційна колегія: **Пашко П.В.**, д.е.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Університету ДФС України; **Кужелєв М.О.**, д.е.н., професор, академік АЕН України, директор ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України; **Ozgur Oguz**, asst professor, doctor Anadolu University, Turkey; **Parimal Chandra Biswas**, professor, doctor Adamas University, India; **Joanna Prustrom**, doctor, PhD, Faculty of Economics and Management, University of Bialystok, Poland; **Дражанова М.**, доктор, Ph.D, директор Інституту економічних досліджень і аналітики Академії STING, Чехія; **Кусаїнов Х.Х.**, д.е.н., професор, академік Академії сільськогосподарських наук Республіки Казахстан; професор Актюбинського регіонального державного університету імені К. Жубанова, Казахстан; **Береславська О.І.**, д.е.н., професор, завідувач кафедри банківської справи та фінансового моніторингу Університету ДФС України; **Онишко С.В.**, д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансових ринків Університету ДФС України, заслужений діяч науки і техніки України; **Бедринєць М.Д.**, к.е.н., доцент, завідувач кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул Університету ДФС України; **Гусятинський М.В.**, к.тех.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту Університету ДФС України; **Воронкова О.М.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України; **Гордей О.Д.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансів імені Л. Л. Тарангул Університету ДФС України; **Коваленко Ю.М.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України; **Олешко А.А.**, д.е.н., професор, професор кафедри фінансових ринків Університету ДФС України; **Халецька А.А.**, д.н.д.у., професор, професор кафедри менеджменту Університету ДФС України; **Босніч М.**, керівниця проекту «Гендерно-орієнтоване бюджетування в Україні»; **Болдова А.А.**, к.пед.н., доцент, доцент кафедри фінансових ринків, заступник директора з виховної роботи ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України; **Павлюк В.В.**, к.держ.упр., доцент, доцент кафедри менеджменту Університету ДФС України; **Житар М. О.**, к.е.н., заступник директора ННІ фінансів, банківської справи Університету ДФС України.

Стратегія і практика інноваційного розвитку фінансового сектору України: Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (20-22 березня 2019 р.). – Ірпінь: Університет ДФС України, 2019. – 323 с.

У збірнику розглянуто інноваційний розвиток фінансового сектору України, зокрема: інноваційні напрями розвитку фінансового ринку; інновації в управлінні проектами соціально-економічного розвитку регіонів; грошово-кредитні механізми інноваційного розвитку банківського сектору; фінансові інновації в модернізації реального сектору економіки; фінансове забезпечення інноваційного розвитку державного фінансового сектору; гендерне бюджетування, як інноваційний метод управління бюджетними коштами.

Відповідальний за випуск

Павлюк В.В.

**Редакційна колегія не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності
за недостовірність опублікованих даних.**

**Тези друкуються у авторській редакції. За точність викладеного матеріалу
відповідальність покладається на авторів.**

підприємств за програмою APEx», Програма підтримки малого бізнесу Європейського банку реконструкції та розвитку [3].

Отже, виявлено фактори, які стримують розвиток малого підприємництва в Україні, серед яких можна виділити як загальні, що притаманні вітчизняному бізнес-середовищу, так і специфічні, що пов'язані із досліджуванним сектором підприємницької діяльності. На рівні із проблемами виявлені нові можливості, що сприятимуть розгортанню підприємницької діяльності в Україні. Перспективи залучення фінансових ресурсів пов'язані із курсом на розвиток малого бізнесу, проголошеним стратегією «Україна – 2020, програмами EU SURE та COSME» та введенням в дію Угоди про поглиблену та всеосяжну зону вільної торгівлі із Європейським Союзом.

Список використаних джерел:

1. Молдован О.О. Аналітична записка «Щодо удосконалення податкових інструментів підтримки малого підприємництва в Україні» [Електронний ресурс] / НІСД. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1621/>
2. Про Стратегію сталого розвитку «Україна - 2020»: Указ Президента України від 12.01.2015 р. № 5/15 [Електронний ресурс] / Президент України. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>
3. Варналій З.С. Пріоритети вдосконалення державної політики розвитку малого підприємництва в Україні / З.С. Варналій, Т. Г. Васильців, Д.С. Покришка // Стратегічні пріоритети. – 2014. – № 2. – С.49-54.
4. COSME. Europe's programme for small and medium-sized enterprises [Electronic source] / European Commission. – Mode of access: <http://ec.europa.eu/growth/smes/cosme/>.

УДК 631.15:519

Сіренко Н.М.

*д-р екон. наук, професор,
завідувач кафедри фінансів,
банківської справи та страхування*

Мікуляк К.А.

*Асистент Миколаївський
національний аграрний університет*

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА

Пріоритетність інституційного середовища аграрного сектора в умовах сьогодення визначається результатами розвитку попередньої економічної формації. Суб'єкти економічної діяльності, що утворилися внаслідок існування інституційної матриці минулого періоду, воліють зберегти сформовану існуючу інституціональну структуру, створюючи серйозні перешкоди інституціональному розвитку [2].

Дослідження тенденцій переходу аграрного виробництва до сталого розвитку спонукає використати системний підхід взаємодії економічних, соціальних, демографічних та екологічних чинників, які складають основу процесів формування методології інституціонального середовища управління продуктивністю [2].

Дослідженням питань інституційного розвитку аграрного сектора економіки України у ринковому середовищі приділяли увагу науковці, серед яких слід відмітити О. Івашину [1], Ю. Лупенка [2], О. Шпикуляка [3] та ін.

Розглядаючи інститути, як основну організовану систему стандартизованих взаємозв'язків та соціальних норм, що поєднує важливі соціально-економічні цінності та процедури, які задовольняють основні потреби суспільства, існують проблеми невирішеності багатьох складових інституціоналізації, серед яких виділяють: незадовільну адаптацію ринкових інституцій та інститутів агрогосподарювання і входження в міжнародний економічний простір; вкрай неприйнятну трансформацію застарілих і формування новітніх ринкових інститутів; глибоку диспропорцію у регуляторній системі аграрного ринку між інститутами та інституціями нових форм із традиційними; відсутність системності і концептуальних засад інституціонального формування розвитку і регулювання аграрного ринку; інституціональної нерозвиненості системи економіко-соціальної взаємодії в ринковому середовищі [3].

Інституціоналізація – це система домінуючих економіко-соціальних взаємодій через гармонізацію інтересів кожного члена суспільства, кожної соціальної групи, суспільства в цілому, зменшення соціальної нерівності та розвиток соціального капіталу, закріплення того чи іншого припустимого рівня або міри справедливої економічної поведінки, засвоєння суспільством моральних, етичних, культурних правил, норм, що перетворюються на правила поведінки індивідуумів, економічних суб'єктів, забезпечують саморегулювання їх діяльності [2].

Економічний розвиток країни, зокрема аграрної сфери, потребує опрацювання синергетичної концепції, аналізу та дослідження універсуміки розбалансованого стану інституціонального середовища, які б пояснювали роль економіко-неекономічних взаємодій у процесі суспільних трансформацій, зокрема, визначення значущості й відповідальності людини як суб'єкта соціуму, його соціального і культурного економічного вибору який би пояснював адаптацію економічних суб'єктів у кількох вимірах суспільного життя. За таких умов виникає необхідність розробки стратегії реформування інституціонального середовища управління продуктивністю та створення відповідних програм і проектів її підвищення, зокрема, створення національного і галузевих центрів продуктивності, національного центру професійних кваліфікацій та моніторингу системи індикаторів конкурентоспроможності, що ґрунтується на основі чинників якості праці, відповідно до стандартів ЄС.

Список використаних джерел:

1. Івашина О.Ф. Інституціональне середовище економічної модернізації. Бізнес Інформ. 2014. № 7. С. 18-22.
2. Розвиток підприємництва і кооперації : інституціональний аспект : монографія / [Лупенко Ю.О., Малік М.Й., Заяць В.М. та ін.]. Київ : ННЦ «ІАЕ», 2016. 432 с.
3. Шпикуляк О.Г. Інституції у розвитку та регулюванні аграрного ринку: монографія. Київ : ННЦ «Інститут аграрної економіки», 2010. 395 с.